

Historyczne wydarzenie
w życiu narodu chińskiego

20 września 1954 r. wejdzie do historii Chin, jako pamiętna data. Tego bowiem dnia obradujący w Pekinie na I sesji Ogólnochińskiej Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych, jednogłośnie uchwaliło Konstytucję Chińskiej Republiki Ludowej.

Te historyczną uchwałę parlamentu chińskiego poprzedziła dwumiesięczna ogólnonarodowa dyskusja nad projektem konstytucji. 150 milionów obywateli wielkiego kraju uczestniczyło w tej dyskusji — czwarta część ludności. Już sama ta liczba jest zjawiskiem. Mówi ona o ogromie i o głębi przemian dokonanych w życiu wielkiego narodu w ciągu pięciu lat, które minęły od historycznego dnia proklamowania Chińskiej Republiki Ludowej. Zwycięska wielka rewolucja ludowa głęboko przeobraziła świadomość narodu, porwała go do świadomej działalności historycznej. Ci, którzy swą pracą tworzyli wszelkie dobra i nieustannie wzbogacali dorobek kraju, dopiero obecnie, w warunkach władzy ludowej doszli do głosu jako pełnoprawni obywatele i prawdziwi gospodarze w swej ojczyźnie. W toku ogólnonarodowej dyskusji nad projektem konstytucji, dziesiątki milionów ludzi oceniali i uświadamiali sobie przebieg drogi. Zestawiając projekt z własnym doświadczeniem życiowym ludzie pracy dochodzili do prostego wniosku, że przyszła konstytucja jest wiernym zwierciadłem przemian, których doświadczył naród chiński, że wzięła je do uwzględnienia w pełni wyrażając uczucia, myśli i dążenia ludu pracującego.

W dyskusji na I sesji Ogólnochińskiego Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych, po referacie Lu Szao-tsi o projekcie konstytucji, zabierało głos 89 deputowanych. Reprezentanci wszystkich narodów Chińskiej Republiki Ludowej, przedstawiciele wszystkich klas i warstw społeczeństwa w imieniu 600 milionów gorąco zaaprobowali projekt konstytucji.

Konstytucja Chińskiej Republiki Ludowej jest dokumentem, w którym zostały prawnie usankcjonowane historyczne zdobycze wielkiej rewolucji ludowej i pierwszego pięcioletniego planu.

„W wyniku przeszło stuletniej bohaterkiej walki — głosi Konstytucja — naród chiński w 1949 roku odniósł ostateczne pod kierownictwem Komunistycznej Partii Chin wielkie zwycięstwo w rewolucji ludowej, wymierzonej przeciwko imperializmowi, feudalizmowi i kapitalizmowi burżuazji, kładąc tym samym kres odwiecznemu uciskowi i niewoli oraz utworzył Chińską Republikę Ludową będącą demokratyczną dyktaturą ludu. Ustrój demokratyczny ludowej w Chińskiej Republice Ludowej, tzn. ustrój nowej demokracji, zapewnia naszym krajowi możliwość zlikwidowania w drodze pokojowej wyzysku i nędzy oraz zbudowania kвітącego i szczęśliwego społeczeństwa socjalistycznego.”

W ciągu pierwszego pięcioletniego planu ludowej dokonały się w Chinach niezmierne, głębokie przemiany. Po raz pierwszy w swych dziejach naród chiński jest naprawdę zjednoczony w jednolitym państwie, w którym władzę sprawuje lud pracujący — zespoleni w bratnim sojuszu robotnicy i chłopcy.

Wyzwolony z pęt imperializmu i feudalizmu kraj, jak gdyby rozprostował swe potężne skrzydła i pod wypróbowanym kierownictwem Komunistycznej Partii Chin dokonał w ciągu niezmierznie krótkiego okresu pięciu lat ogromnego dzieła.

W ciągu tego okresu naród chiński stoczył olbrzymią bitwę o przebudowę systemu agrarnego, o przeciwstawienie się agresji amerykańskiej i niestanie pomocy bratniemu narodowi koreańskiemu, o zlikwidowanie elementów kontrowersyjnych i odbudowanie gospodarki narodowej. Wygranie tej bitwy przygotowało warunki nieodzowne dla planowego budownictwa gospodarczego i stopniowego przechodzenia Chińskiej Republiki Ludowej do socjalizmu.

Konstytucja jasno określa społeczno-ekonomiczne cechy obecnego ustroju Chin jako okresu przejściowego do socjalizmu. Dedykuje on tym przede wszystkim charakter władzy Ustawa zasadnicza w art. 1 głosi, że „Chińska Republika Ludowa jest państwem demokracji ludowej, kierowaną przez klasę robotniczą i opartą na sojuszu robotników i chłopów”. Cała władza należy do ludu, który wyraża ją poprzez Ogólnochińskie Zgromadzenie Przedstawicieli Ludowych i terenowe zgromadzenia przedstawicieli ludowych wszystkich szczebli. Poszczególne prze-

pisły Konstytucji określające strukturę państwową oraz podstawowe prawa i obowiązki obywateli nacechowane są konsekwentnym, ludowym demokratyzmem.

Zgodnie z linią generalną Komunistycznej Partii Chin, jednogłośnie zaaprobowana przez cały lud pracujący, Konstytucja określa jako główny cel władzy ludowej i całego narodu zniesienie systemu wyzysku i zbudowanie w Chinach ustroju socjalistycznego. Droga do tego celu nie jest nigdzie łatwa, ani prosta, a szczególnie w takim kraju, jak Chiny, dopiero niedawno wyrwanym z kręgu odwiecznego zacofania oraz z niewoli feudalnej i imperialistycznej. W Chinach droga ta jest szczególnie trudna.

Wnikliwe czytanie „Wstępu” i „Zasad Ogólnych” Konstytucji rodzi w nas głęboki podziw i szacunek dla twórczej myśli przywódców Komunistycznej Partii Chin, którzy w tak mistrzowski sposób zastosowali do nader swoistych i złożonych warunków swego kraju wielką naukę marksizmu-leninizmu. Przypominają się w związku z tym pewne słowa Lenina, napisane w 1923 r. w słynnym artykule „O naszej rewolucji”. Wyśmiewał on wówczas pseudomarksistów rosyjskich i zachodnio-europejskich, którzy negowali socjalistyczny charakter Rewolucji Październicowej na jej podstawie, że nie mieściła się w ich schematach; Lenin wówczas mówił: „Naszym europejskim filistrom nie śni się nawet, że następne rewolucje w krajach Wschodu, nieskończenie bardziej zaawansowane i nieskończenie bardziej różnorodne pod względem warunków społecznych, niewątpliwie będą ich darczyli większą swoistością, niż rewolucja rosyjska”. Doświadczenie komunistów chińskich daje wspaniałe potwierdzenie tej genialnej prognozy Lenina.

Konstytucja zawiera precyzyjną analizę obecnej struktury społeczno-ekonomicznej kraju i wskazuje, w jaki sposób państwo ludowe powinno zapewnić całkowite zwycięstwo socjalizmu. Oto art. 5 określa, że obecnie w Chinach istnieją cztery formy własności środków produkcji: własność państwowa, czyli ogólnonarodowa, własność spółdzielcza, a więc własność kolektywna mas pracujących, następnie własność indywidualnych drobnych wytwórców i własność kapitalistów. Sektor państwowy jest sektorem socjalistycznym, bo oparty na własności ogólnonarodowej. Stanowi on kierowniczą siłę gospodarki narodowej i materialną podstawę urzeczywistnienia socjalistycznych przemian w kraju. Władza ludowa zapewnia prymat rozwoju sektora państwowego. Sektor spółdzielczy jest bądź socjalistyczny, oparty na kolektywnej własności mas pracujących, bądź też półsocjalistyczny — oparty na częściowej wspólności posiadania środków produkcji; ta półsocjalistyczna własność jest formą przejściową, która zbliża indywidualnie pracujących chłopów, rzemieślników i innych ludzi pracy do kolektywnej własności środków produkcji. Art. 7 głosi:

„Państwo ochrania własność spółdzielczą, popiera i kieruje rozwojem sektora spółdzielczego oraz udziela mu pomocy, uważając rozwój produkcji spółdzielczej za główną drogę przebudowy indywidualnej gospodarki rolnej i indywidualnej produkcji rzemieślniczej”.

Równocześnie państwo ludowe otacza opieką indywidualną gospodarkę chłopską, chroni jej własności, pomaga w zwiększeniu produkcji rolnej, zachęca chłopów do łączenia się w spółdzielnie produkcyjne, spółdzielnie zaopatrzenia i zbytu oraz spółdzielnie kredytowe. Podobnie Konstytucja określa stosunek państwa do indywidualnej gospodarki chałupniczej i rzemieślniczej. W stosunku do gospodarki chałupniczej państwo prowadzi politykę ograniczania i stopniowego likwidacji.

Doniesione znaczenie ma art. 10 określający politykę państwa w stosunku do własności kapitalistycznej:

„Państwo na podstawie obowiązujących ustaw ochrania prawo własności środków produkcji i innych kapitałów należących do kapitalistów.”

W stosunku do przemysłu i handlu kapitalistycznego państwo prowadzi politykę ich wykorzystywania, ograniczania i przekształcania. Zarządzając przy pomocy państwowych organów administracyjnych, kapitalistycznym przemysłem i handlem, kierując nim przy pomocy sektora państwowego oraz kontrolując je przy po-

mocy mas robotniczych, państwo wyszukuje korzystną dla dobrobytu i pomyślności narodu rolę tego przemysłu i handlu; państwo ogranicza ich negatywną rolę przynoszącą szkodę dobrobytowi i pomyślności narodu, nadaje kierunek ich przekształcaniu się w różne formy kapitalizmu państwowego i popiera to przekształcanie się; stopniowo zastępuje własność kapitalistyczną przez własność ogólnonarodową.

Państwo zakazuje wszelkiej bezprawnej działalności kapitalistów, szkodzącej interesowi publicznemu, dezorganizującej gospodarkę społeczną i podważającej państwowe plany gospodarcze.”

Towarzysz Lu Szao-tsi w referacie o projekcie Konstytucji stwierdził: „Uważamy, że w konkretnych warunkach naszego kraju obrony przez nas kurs na budowę socjalizmu jest słuszny i że nasze metody budownictwa socjalistycznego są właściwe. Potwierdzeniem tej prawdy ze strony przeciwniej, są wszelkie wrzaski naszych wrogów i wypowiedzi niektórych gazet burżuazyjnych. Imperialistom i zdrańczej kłóce Ciang Kai-szeka bardzo się nie podoba, że budujemy socjalizm. Toteż codziennie nas atakują. Cóż w tym dziwnego? To znaczy, że postępujemy słusznie”. Chiny Ludowe kroczą tą samą drogą, jaką szedł do socjalizmu Związek Radziecki. „Droga Związku Radzieckiego — dodał Lu Szao-tsi — to droga, która odpowiada prawom rozwoju historycznego i na którą wkroczyły niechlebne ludzkość. Nie można uniknąć tej drogi. Zawsze uważaliśmy, że marksizm — leninizm, to powszechna prawda”.

Nakreślona w Konstytucji droga Chińskiej Republiki Ludowej do socjalizmu — to nowy triumf zwycięskiej nauki Marksa, Engelsa, Lenina i Stalina, wznowienie jej historycznym doświadczeniem najciężniejszego narodu świata, to zarazem drogowskaz dla innych narodów, a szczególnie dla narodów ujarzmionych przez imperializm i walczących o swe wyzwolenie narodowe i społeczne. Przykład Chin będzie oświecał wszystkim narodom Wschodu drogę do nowego życia, do prawdziwej wolności, do szczęścia i dobrobytu.

Uchwalenie Konstytucji przyczyni się do dalszego rozwinięcia twórczej inicjatywy ludu chińskiego, uzbudzi go do wytrwałej i zwycięskiej walki przeciw wszelkim wrogom nowego życia, o szybki rozwój przemysłu, rolnictwa, komunikacji, oświaty, nauki i kultury, o triumf socjalizmu.

Uchwalenie Konstytucji Chińskiej Republiki Ludowej jest wydarzeniem, które przyczyni się do dalszego wzmacnienia sił światowego obozu pokoju, walczącego pod kierownictwem wielkiego Kraju Rad coraz skuteczniej o utrzymanie pokoju, o uregulowanie spornych zagadnień międzynarodowych w drodze rokowań, o pokonanie imperialistycznych agresorów, o dalsze osłabienie napięcia międzynarodowego. Wielkie pokonanie mocarstwa jankesów Chiny Ludowej, odgrywa coraz większą rolę w tej skutecznej walce. Połączenie się o tym coraz bardziej opinia publiczna także w krajach kapitalistycznych, domagając się stanowczo przyznania prawowitemu rządowi Chińskiej Republiki Ludowej należnego mu miejsca w ONZ.

„Walka o szlachetne cele — o pokój na całym świecie i postęp ludzkości — to stała polityka naszego kraju w dziedzinie międzynarodowej” — głosi Konstytucja Chińskiej Republiki Ludowej. Ta olbrzymia waga zasada została usankcjonowana na jedynymślanie wola wielkiego 600-milionowego narodu chińskiego, co siłą rzeczy wpłynie na dalsze wzmacnienie sił pokoju na całym świecie.

Wraz ze wszystkimi narodami wielkiego obozu pokoju, demokracji i socjalizmu, naród polski podziela radość i dumę bratniego narodu chińskiego z powodu uchwalenia Konstytucji. Polskę Ludową łączy z Chinami Ludowymi nierozdzielna więź przyjaźni i współpracy. Łączy nas wspólnota ideowa i polityczna, wspólna przyjaźń z wielkim narodem radzieckim, poczucie rosnącej polski naszych narodów w olbrzymim szeregu bojowników o nowe i szczęśliwe życie dla wszystkich ludzi pracy, dla wszystkich narodów, dla całej ludzkości.

Stary Rynek w Opolu

Północna strona zabytkowego rynku opolskiego znajduje się jeszcze w odbudowie. Natomiast w kamieniczkach po wschodniej stronie rynku mieszka już ludność.
Foto CAF — Seko

Przyjaźń narodów Polski i ZSRR
żyć będzie wiecznie

Obchody w ZSRR z okazji Miesiąca Przyjaźni

MOSKWA (PAP). 22 bm. w Sali Kolumnowej Domu Zw. Zaw. w Moskwie odbyło się uroczyste zebranie z okazji Miesiąca Przyjaźni Polsko-Radzieckiej zorganizowane przez Wschodni Związek Towarzystwo Łączności Kulturalnej z Zagranicą, Akademię Nauk ZSRR, Radziecki Komitet Obrony Pokoju i inne organizacje społeczne.

Zgromadzenie serdecznie powitało ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego PRL w ZSRR — W. Lewikowskiego, członków delegacji Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej z wiceprzewodniczącym Rady Państwa W. Barcikowskim na czele oraz członków delegacji intelektualistów z prof. H. Jabłońskim na czele.

Obszerny referat pt. „Przyjaźń i współpraca między narodami ZSRR i Polski” wygłosił członek Akademii Nauk ZSRR Pankratowa. Mówcy podkreślił ogromne znaczenie stałe pogłębiającej się przyjaźni i współpracy narodów radzieckiego i polskiego dla umocnienia obozu pokoju i socjalizmu. Następnie przemawiał ambasador PRL w Moskwie W. Lewikowski. Zebrani ożywili przyjęli pozdrowienia od narodu i rządu polskiego dla narodów ZSRR. Z wielką uwagą wysłuchali uczestnicy akademii przemówienia wiceprzewodniczącego Rady Państwa W. Barcikowskiego.

Po części oficjalnej odbył się wielki koncert z udziałem wybitnych artystów Moskwy. Na program koncertu zostały włączone kompozycje polskich i radzieckich, polskie, radzieckie i ukraińskie pieśni ludowe. W koncercie wzięli także udział członkowie delegacji TPPR: laureat Międzynarodowego Konkursu Chopinowskiego — Tadeusz Zmudziński i laureat konkursu E. Statkiewicz dali

Otwarcie V Sesji Sejmu
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Dziś, w piątek, dn. 24 września o godz. 10 rano rozpoczęła się obrady V sesji Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Na porządku obrad znajdują się: projekt ustawy o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych, projekt ordynacji wyborczej do rad narodowych i zatwierdzenie dekretów rządowych z zakresu międzysejowego.

Wczoraj, 23 września br. odbyło się w sali Domu Poselskiego posiedzenie Komisji Spraw Ustawodawczych Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Posiedzeniu przewodniczył poseł prof. Jerzy Jodłowski.

Komisja Spraw Ustawodawczych rozpatrzyła przedłożone przez Radę Państwa do za-

twierdzenia 24 dekrety, uchwalone w okresie między IV a V sesją Sejmu, wśród nich dekrety: o odznaczeniu „Medal 10-lecia Polski Ludowej”, o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, o lokalach w domach spółdzielni mieszkaniowych i w domach jednorodzinnych, o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, o zmianie dekretów o dostawach ziemniaków i o podatku gruntowym, o służbie w organach bezpieczeństwa publicznego, w Milicji Obywatelskiej i szeregu innych dekretów.

Po wysłuchaniu referatów i przeprowadzeniu dyskusji Komisja Spraw Ustawodawczych postanowiła przedstawić Sejmowi wniosek o zatwierdzenie wszystkich dekretów. W toku dyskusji odpowiadali na zapytania posłów udzielali przedstawiciele Rządu.

3 października pierwszy
pociąg elektryczny
Warszawa — Łódź

ŁÓDŹ (kor. wł.). W nocy z 2 na 3 października br. zostaje przekazana do eksploatacji nowa elektryczna linia komunikacyjna Warszawa — Łódź.

Pierwszy pociąg elektryczny wyruszy z Dworca Fabrycznego w Łodzi, o godz. 2 min. 48 w nocy. Podróż pospiesznych pociągów elektrycznych z Łodzi do Warszawy trwać będzie 2 godziny i 5 minut. (ad)

BUDOWA WIELKIEJ
ELEKTROWNI
POD WROCŁAWIEM

WROCŁAW. W rejonie podwrocławskim trwają prace nad realizacją jednej z potężniejszych inwestycji planu 6-letniego — wielkiej elektrowni „Czechnica”, podstawowego zakładu produkcyjnego w dolnośląskim systemie energetycznym.

W rejonie kotłowni brygady monterów „Energomontaż” kończą już budowę dwu kotłów — gigantów, a budowa dwu dalszych szybko postępuje na przód.

W wielkiej hali maszynowni robotnicy budowlani zakończyli betonowanie fundamentów, na których staną potężne turbopompy, wielkości swą równie zainstalowanymi w elektrowni „Miechów”. Dobięga końca wykładanie hali iściami, białymi kafelkami. Już w najbliższych dniach rozpocznie się tu montaż turbinosopów. (PAP)

„MAZOWSZE”
WYJEŻDZA DO FRANCJI

W najbliższych dniach Państwowy Zespół Ludowy Pieśni i Tańca „Mazowsze” pod kierownictwem prof. Tadeusza Sygietyńskiego wyjedzie na gościnne występy do Francji. Zespół da kilkanaście występów w Paryżu w sali Palais de Chaillot oraz wystąpi dla Polonii Francuskiej w północnym okręgu Francji w Lille i Nancy.

Na program występów złożą się szeroko znane pieśni i tańce regionów kurpiuskiego i opoczyńskiego oraz nowopracowane przez zespół pieśni i tańce łowieckie.

Niespodzianką dla publiczności francuskiej będzie kilka popularnych piosenek z repertuaru „Mazowsza”, śpiewanych po francusku, m. n. „Kusuleczka” oraz „To i ho!a”. Piękne stroje łowieckie w których zespół wystąpi we Francji zaprojektowała Mira Zmianka. Nowe tańce łowieckie opracował Jerzy Kapliński. (PAP)

WSPÓLNE OSIĄGNIĘCIA

(KORRESPONDENCJA WŁASNA „TRYBUNY LUDU” Z WROCŁAWIA)

„Czy wiesz, że koszt tokarki TPS wyniósł w pierwszym kwartale 114 tys., a w drugim — 10 tys.”. „Czy wiesz, że twój wniosek wrzucimy do twój skrzynki może jeszcze bardziej obniżyć koszty i przyspieszyć produkcję naszych obrabiarek?” Kilkaśnięć wielkich, rzucił się w oczy błyskawice takiej lub podobnej treści wisi w halach Wrocławskiej Fabryki Urządzeń Mechanicznych. W ciągu ostatnich tygodni robotnicy w tych zakładach złożyli ponad 400 wniosków, pomysłów, różnych uwag dotyczących organizacji pracy. W rezultacie podniosła się jakość obrabiarek, koszt produkcji znacznie obniżono w stosunku do planowanego, a czas potrzebny na wyprodukowanie jednej maszyny zmalał o przeszło 800 roboczogodzin.

W trakcie dyskusji rodziły się nowe pomysły, nowe wnioski racjonalizatorskie. Tow. Suwor dokonał m. n. ciekawego usprawnienia. Igły przyrządów traserskich tzw. parolów uzbudził końcówkami ze spieków. Potrzeba ostrzenia igieł zmalała przeszło 50-krotnie. Brygada zaczęła lepiej wykorzystywać powierzchnię stołów traserskich, lepiej organizować pracę. Zmniejszono także poważnie zużycie materiałów pomocniczych, kleju, farby, szelaku, kredy.

szkoleniu obejmującym zagadnienia kosztów własnych produkcji. Wykładowcy tow. Jakiewicz, Wojtowicz, Krasinski podawali w czasie szkolenia szereg konkretnych przykładów z życia zakładu. To, co usłyszał tow. Suwor na szkoleniu, przeniósł do grupy partyjnej, do swojej brygady, popierał przykładami z własnego warsztatu i warsztatów pracy towarzyszy.

Niemal codziennie wpływa do komórki wynalazczości w FUM-ie jakiś ciekawy wniosek racjonalizatorski. Przy jego rozpatrywaniu konieczna jest pomoc inżyniera.

Coraz więcej robotników rozpoczyna pracę metodą Zandarowej, Klaji, Kolesowa. Inżynierowie muszą pomagać w ugruntowaniu tych metod. Pomoc inżynierów potrzebna jest przy wprowadzeniu nowego systemu montażu tzw. systemu taktowego w wydziale PR-3 i przy budowie stacji prób i przy wielu innych poczynaniach technicznych, wymagających wiedzy teoretycznej. A inżynierów nie ma za dużo, chociaż młody frezer. Popiołek twierdzi, że wydałoby się, iż w FUM-ie przypada dwóch inżynierów na jednego robotnika.

— Nie ma dnia — mówi frezer — żeby koło maszyny każdego z nas nie było codziennie przynajmniej z dwóch inżynierów.

J. NOGIEO

W WALCE O PEŁNE WYKONANIE PLANU DOSTAW ZBOŻA

89 powiatów zwolniono już od miarek i odsypów

Liczba powiatów, które przekroczyły 90 proc. rocznego planu dostaw zboża dla państwa wynosi już 89. gdyż 23 bm. poziom ten osiągnęło dalszych 11 powiatów. Są to powiaty: Łowicz i Skierniewice w woj. łódzkiej, Nowe Miasto i Pisz w woj. olsztyńskim, Sokółka i Białski Podlaski w woj. białostockim.

Góra Śląska i Zabkowice w woj. wrocławskim. Opoczno w woj. kieleckim. Sławno w woj. koszalińskim oraz powiat Zielona Góra.

Chłopi tych powiatów, którzy dostarczali w całości przypadającą na nich w br. ilość zboża, zostali zwolnieni od obowiązku oddawania miarek i odsypów.

80 tys. chłopów woj. bydgoskiego
zrealizowało roczne zadania

dostaw całkowicie wykonało dotychczas w woj. bydgoskim ponad 81 500 indywidualnie gospodarujących chłopów. Do przyspieszenia realizacji planów w spieszonym stopniu przystąpiła z zorganizowaniem 2030 zespołów dostaw w czasie których chłopci oddawali do punktów

skupu ponad 80 tys. ton ziarna. Z dnia na dzień powiększa się liczba spółdzielni produkcyjnych, które wykonały w 100 proc. roczne plany dostaw. Ogółem do 21 bm. całkowicie zrealizowały się z państwem 260 spółdzielni produkcyjnych i 758 gromad.

W woj. szczecińskim powinna nastąpić poprawa

SZCZECIN. — W woj. szczecińskim w obowiązkowych dostawach zboża dla państwa przodują powiaty: Szczecin, Nowogard, Kamień i Wolin, które osiągnęły od 70 do 90 proc. rocznego planu dostaw.

Największe załógę w dostawach mają powiaty: Gryfino, Choszczno i Łobez, które wykonały roczne plany dostaw do-

pięro w 53 do 59 proc. Przyczyną tego stanu tkwi w złej organizacji omlotów oraz braku należytej pomocy spółdzielniom produkcyjnym.

W większości wypadków opieszale dostawy zboża ze spółdzielni produkcyjnych mają swe źródło w niezadecydowaniu i braku dostatecznej pomocy ze strony POM. (PAP)

spółdzielniach, gdyż od tego przede wszystkim zależy właściwy stosunek zarządów i członków spółdzielni do sprawy obowiązkowych dostaw.

